

Urania Bulletin

Loge nr 2 – Urania – Stiftet 18. april 1913
Utgave nr. 16 – Høsten 2011

Høsten 2011

*”.....Vi må hver dag fremover huske på verdien av
å være til stede for hverandre,
ikke akseptere urett -
og forstå at enkeltindividet er unikt -
Vi skal alle, for hver eneste handling vi utfører,
tenke på den andre enden i handlingen.
Vi skal sette oss inn i hvordan dette skal oppleves for
dem vi henvender oss til og stille spørsmålet:
Hva ville jeg følt hvis dette rammet meg?”
Fabian Stang.*

Leder – Overmester har ordet!

Kjære søstre!

En embedsmannsinstallasjon er over. Urania har fått et nytt kollegium. Et kollegium som går til arbeidet med skrekkblandet fryd. Vi skal lede Urania de neste to årene, og å lede en loge er ikke alltid like enkelt. Men vi lover dere, vi skal gjøre vårt aller, aller beste for å oppfylle de forventningene dere måtte ha til oss.

Høsten er her, i skrivende stund har vi en liten “indian summer”, herlig, men flyktig. Høsten er for noen et forvarsel om mørketid og kulde. Andre ser de fantastiske fargene, og gleder seg til mørke kvelder med stearinlys i hver en krok. Noen er ute og sanker sopp, jegerne ligger i busk og kratt.

Vi som sitter som nyvalgte embedsmenn har ikke tid til hverken sopp eller elg. Vi har en del oppgaver som ligger foran oss. Noen helt nye, andre er de samme “gamle”. “Gamle” men aldri foreldede. Vi skal arbeide med logens indre liv, med andre ord styrke samholdet mellom søstrene og vi skal ekspandere. Uten ekspansjon blir arbeidet med en ny loge tungt. I tillegg skal vi arbeide fremover mot vårt 100 års jubileum i april 2013.

Dette er det innadvendte arbeidet. I tillegg har vi det utadvendte, som er samarbeidet med SOS barnebyer. Vi skal samle inn penger for å bygge en barneby i Malawi i Afrika. Alt dette krever stor innsats fra komiteer, nevnder og utvalg. Nå vet vi at Urania har utrolig mange kreative og ressurssterke søstre, og jeg ser med spenning frem til gode ideer og innspill fra dere alle på hvordan vi best skal klare disse oppgavene. Jeg ønsker hver og en av dere et fint logehalvår. La oss prioritere logemandagene, de skal være den kvelden vi skal få litt åndelig påfyll, nyte roen inne i salen og hygge oss med gode venner ute ved taffelet. Jeg ser frem til et fint samarbeide med dere alle, og gleder meg til møtene fremover.

Med søsterlig hilsen i Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Torill Evjen Solli, OM

Undermesters hjørne

Årene går så utrolig fort, og igjen er det et nytt embedskollegie som skal ta fatt og det kan bli både spennende og tøft.

Tenk om vi alle kunne avsette denne mandagen til et søsterlig samvær – være der for hverandre - også på ettermøtene. Hvis loge Urania skal fortsette å ekspandere - må vi alle hjelpe til. Være aktive og ikke minst kreative. Det viktigste innenfor vår Orden er selvutvikling – å praktisere søsterskap og nestekjærlighet. Det er så godt når det er mange rundt bordet på ettermøtene. La oss ikke bare se på omstendighetene, men se lenger – la oss sammen se framover. For det er sammen vi skal drive logen vår – alle vi søstrene i Loge nr. 2 Urania.

Vi er alle med på å gjøre logen vår til det vi ønsker at den skal være, og mitt håp er at vi sammen kan få det til. Nå kommer handlingen og veien den blir til mens vi går, med små og store utfordringer.

***Årene glir fort forbi, fang dem og fyll dem.
La dem fylles med harmoni, spar og forgyll dem.
Tenk positive tanker, si positive ord,
gjør positive handlinger og det positive gror.***

I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Kari Ulrichsen, UM

Sekretærs side

Ja, kjære søstre. Høsten er i full gang både i Logen og utendørs. Jeg håper dere alle har hatt en fin og avslappende sommer. Denne høsten har begynt med installasjon av nye embedsmenn for perioden 2011 – 2013, alle

nemnder og komiteer er på plass.

Som dere alle vet har jeg gått på en periode til som sekretær. Jeg synes selv jeg har kommet godt inn i jobben, og trives med det. Håper at dere andre også synes det.

Som sagt så er vi i gang med høstens gjøremål. Vi startet med en overgang fra Loge 115 Kesia i Tromsø. Karin Britt Olsen ble offisielt overført til vår Loge den 29.august. Hun bor på Odd Fellow Seniorboliger, og er en venninne av vår søster Randi Schönland. Hun har tlf.nr.: 904 05 459.

Vi har allerede hatt 1.grads passering av søstre Anne-Karin Bengtsson, Ellen Jacobsen Østro og Helle Frost.

Vår søster Solvor Sundland ble tildelt 25-års Veteranjuvel 10.oktober, og Overmester

Torill Evjen Solli og søster Vigdis Hjartholm

får 40-års Veteranjuvel 7.november. Den 24. oktober skal vi ha innvielse av en ny søster.

Så det er et travelt høstsemester.

Torill Evjen Solli har i tillegg til sin e-mailadresse, fått en adresse privat. Det er fj-sol@online.no

Reidun Fritzvold har endret sin e-mailadresse reidfrit@live.no.

Karen Skofteland har også fått ny e-mailadresse karen.johanne@skofteland.com

UM Kari Ulrichsens tlf.nr. og mail er feil i programmet. Mail: kari.ulrichsen@hotmail.com

Tlf. 22 28 41 87/38 02 04 22 og mob 928 05 621.

Embedsmenn for perioden 2011 - 2013:

Storrepr.	Gunvor Loe Andresen
OM	Torill Evjen Solli
UM	Kari Ulrichsen
Sekretær	Wenche Høgåsen
Skattm.	Karin Pedersen
Kasserer	Ingebjørg Mundheim Lippart
CM	Torhild Skyberg
Kappelan	Anna Marie Knudsen
Inspektør	Kirsti Eriksen
Indre Vakt	Jeanette Ajer
Ytre Vakt	Tove Mårteig
OM H.ass.	Kari Anne Middelbo
OM V.ass.	Ann-Helen Madsen
UM H.ass.	Hege Sølvesen
UM V.ass.	Gerd Myrvoll
Arkivar	Grethe Syversen
CM H.ass.	Laila Halseth
CM V.ass.	Guro Sveen
Inspektør ass.	Torgunn Haustreis
Musikkansv.	Elisabeth Buntz

Så er en sommer over – småfuglene drar mot sør.
Bladene faller mot marken – blomstene visner og dør.

Vinden den blåser i trærne, og markens grøde tas inn.
Vi legger bort sommerklærne, og barna får høstrøde kinn.

Høyet det kjøres på låven. Buskapen settes på bås.
Syklene settes i skjulet, der sikres den godt med en lås.

Ja, løvet på trærne det faller – imot jorda ned.
Og bamsen den går inn i hiet – for nå vil den gjerne ha fred.

Ja, nå er det høsten som er her, med regnvær og mye vind.
Men minnene om en sommer de lukker vi inn i vårt sinn.

Ukjent dikter - fra Randi Schönland

04. okt Stillesby, Ingrid	92 år
09. okt Mæhlum, Monica	73 år
10. okt. Ulrichsen, Kari	69 år
18. okt. Østro, Ellen J.	67 år
27. nov. Paulsen, Hilde Kiel	55år
02.des. Lie, Margrete	50 år
02.des. Meyer, Elna Kjær	62 år
04.des. Jarodd, Inger	75 år
06.des. Halseth, Laila Synøve	72 år
18.des. Allen, Wenche N.	66 år
19.des. Mårteig, Tove	69 år
24.des. Høgåsen, Wenche	61 år
25.des. Bragne, Reidun	61 år
26.des. Krigsvoll, Liv	77 år

Storrepresentanten informerer

Kjære søstre,

Ny termin er i gang med nytt embedskollegium, som er klar til å starte på sin gjerning med å løse Loge Urania trygt gjennom to nye år.

Jeg vil benytte anledningen til å gratulere det nye embedskollegiet og ønske dem lykke til med det forestående arbeide, det vil bli mye å ta tak i; bl.a. Landssaken som ble SOS-barnebyer.

Samtidig må jeg rette en stor takk til det avgående embedskollegiet, de søstre som har gjennomført gradspill og ikke minst "Selskapskomiteen" for deres innsats på ettermøtene.

Uten deres støtte og entusiasme har det vært vanskelig å avvikle møtene, også en stor takk til søster CM og Organist Kari, samt musikkansvarlige, som har bidratt til at møtene har holdt et høyt nivå.

Når vi nå går inn i en ny termin håper jeg at vi alle er enige i at de tradisjoner og ritualer vi har skal fortsette. Det krever stor innsats fra oss alle.

Vi må spesielt tenke på ekspansjon. Vi har alle en felles plikt til å medvirke til at medlemstallet øker. Det er kun ved ekspansjon at Gradritualene holdes i hevd, uten tilgang av medlemmer blir det ingen gradpasseringer. Det er også viktig å få de medlemmer som ikke møter så ofte, til å komme oftere i logen. Klarer vi dette er vi på rett vei.

Jeg ønsker det nye embedskollegiet lykke til med alle sine oppgaver og ber om at alle som blir kontaktet for en oppgave i logen stiller seg positiv og sier ja. Har du ikke blitt tildelt noen oppgaver og du har noe å bidra med, så vær ikke redd for å si ifra, det vil bli satt pris på. Det er ved å være engasjert at logearbeidet gir mening og utvikling for den enkelte søster.

Nå er det sikkert mange av dere som lurer på hva en Storrepresentant (Str.rep) egentlig er? Jeg vil nedenfor fortelle kort om de viktigste plikter og arbeidsområder som hører inn under embedet som Storrepresentant.

Som det fremgår av tittelen er Str.rep. Storlogens representant i logen. Alle loger har en Str.rep. For å kunne bli valgt må en være/ha vært Eks. OM med storlogegrad. Str.rep. velges normalt for 4 år av gangen. Jeg ble valgt for 5 år, fordi tidligere Str.rep Elna Kjær Meyer ble valgt til Distrikts Stor Sire (DSS) ett år før hun var ferdig med sin storrepresentantperiode på 4 år. Derfor ble det 5 år på meg.

Str.rep. er medlem av Storlogen og representerer sin loge i Distriktsrådet, som består av DSS (leder) og Str.repene fra hele distriktet samt leiren. Str.rep. er således bindeleddet mellom egen enhet, Distriktsrådet, DSS og Storlogen, og kan på anmodning fra DSS foreta instruksjoner og informasjon i egen loge. Videre bistår Str.rep DSS ved offisielle besøk i logene bl.a. v/embedsinstallasjoner. Str.rep. er fast medlem av Logens nevnd for styrkelse og ekspansjon, med spesielt ansvar for utviklingsprogrammet og fremmer bl.a. forslag til kallelse til leiren. Hun skal også påse at logen følger opp og oppdaterer sine handlingsplaner, samt holder sine plikter overfor storlogen, når det f.eks gjelder regnskaper og kontingentinnbetalinger. En gang i året sender Str.rep rapport om logens virke til DSS.

Til slutt ønsker jeg alle søstrene et godt logeliv, og husk at alle er vi ansvarlige for at det blir en positiv utvikling fremover for Loge Urania. Derfor vil jeg avslutte med noen linjer fra Fabian Stangs uttalelser etter 22/7., som vi alle bør ha i tankene før vi handler, både utenfor og innenfor logen:

".....Vi må hver dag fremover huske på verdien av å være til stede for hverandre, ikke akseptere urett og forstå at enkeltindividet er unikt - Vi skal alle, for hver eneste handling vi utfører, tenke på den andre enden i handlingen. Vi skal sette oss inn i hvordan dette skal oppleves for dem vi henvender oss til og stille spørsmålet: Hva ville jeg følt hvis dette rammet meg?"

Ønsker alle søstrene et fortsatt godt logeliv!

Hilsen i V. K og S
Gunvor Loe Andresen
Storrepresentant

Kjære alle mine søstre

Er egentlig høsten sååå ille?

Ja, hvis vi bestemmer oss for at alt er mørkt, vått og kaldt, men hva om vi i stedet så på fordelene ved høsten. Det er en mørk årstid, som roer oss ned. Den skaper forventninger til Julen med all dens lys og glede, og deretter (vet vi) at det går mot lysere tider.

Det regner

Vi kan ta i bruk den nye regnfrakken og støvlene (så mye fargerikt på markedet nå).
Bruk av paraply skaper alltid kontakt. Alle rister den våte paraplyen før de går inn i en butikk eller på en kafé og da faller det alltid en kommentar, gjerne med et smil og hoderisting.
Og duftene som kommer frem etter et skikkelig regnvær er jo bare vidunderlige.

Det blåser og er kaldt

Åpne vinduet om morgenen og snus inn deilig frisk luft, denne har du ikke om sommeren.
Alle har en vindjakke eller kanskje en anorakk og dessuten har alle ovner og noen har kanskje til og med en peis de kan tenne. Vi bytter ut den kalde hvitvinen med en deilig, varmende rødvin.

Det er mørkt

Så ta frem alle støvete stearinlys fra skuffer og skap og tenn dem, vips har du en stemningsfull stue.
Inviter venner hjem i stedet for å møtes på uterestaurant. Kjenner du duften av får i kål nå, eller kanskje fersk suppe?

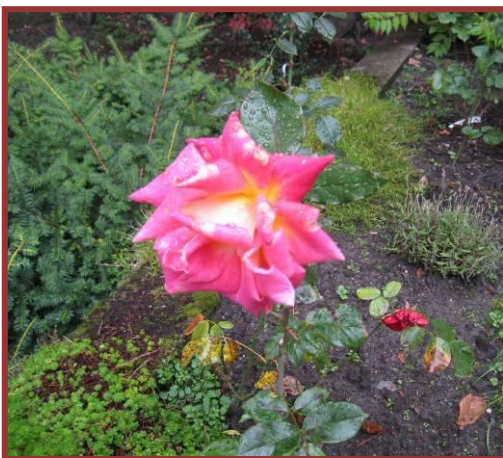
Summa summarum

Vi endrer hele vår livsstil med årstidene, og det er vel godt både for kropp og sjel.
Vi sosialiserer mer. Vi inviterer venner, går på kino og teater og har et mer innadventt liv om høsten. Vi konsentrerer oss mer om vårt lille bo igjen, oppdager ting og ser på omgivelsene våre på en annen, kanskje endrer vi litt her og der.
Vi sitter inn og ser ut. Alt rundt oss endrer farge og noen trær blir helt nakne slik at vi ser hus og mennesker vi ikke har sett i de månedene sommeren hersket.

Det er nok så viselig laget at kroppen får sin hvile etter en oppdagende vår og en hektisk sommer, samtidig som den skal gjøre seg klar for vinteren og alle dens strabaser. Vi trenger også tid til ettertanke og sortering av alle de inntrykk og opplevelser vi får i løpet av en sommersesong.

Jeg ønsker dere alle en lun og koselig, men også forfriskende høst.

Jeanette

Et møte i bakgården en tidlig søndag morgen. Mon tro hva som diskuteres?

Åpningsforedrag – kurs for nye embedsmenn - høsten 2011

av Stor Sire Morten Buan.

Først av alt – takk for at dere har påtatt dere de ansvarsfulle oppgaver og embeder. Takk for at dere vil bruke tid på Ordensarbeidet. Det er i hver enkelt loge og leir vi formidler vårt budskap og skaper rom for refleksjon og

ettertanke. Vårt mål er at dette kurset skal være med på å gi dere kunnskap, inspirasjon og grunnlag for å skape de gode opplevelser på logemøtene og å kunne drifte logen på en trygg og god måte.

Vi har vært vitner til og fått oppleve djevelske handlinger. 77 mennesker er drept. Familier, lokalsamfunn, venner og kolleger er rammet av en grenseløs ondskap som forsøker å kle seg i lysets rustning og intellektuell overlegenhet. Sorgen, angsten og vantroen har lagt seg som en tåke over hele landet og rammet oss alle.

Jeg ber alle reise seg og vi minnes med ett minutt stillhet.

Enkeltpersoner og samfunnets reaksjoner kunne gått i mange retninger, men det utviklet seg et felles reaksjonsmønster som ble toneangivende. Blant annet fra Kronprins Haakon, der han i sin appell på Rådhusplassen 25. juli sa:

Tydelig og forferdelig har vi sett hvor store konsekvenser enkeltmenneskers handlinger kan få. Det viser samtidig at det betyr noe hvilke holdninger hver enkelt av oss har, hva vi velger å bygge livene våre på. Og hvordan vi velger å bruke det til det beste for hverandre og samfunnet vi lever i.

Etter 22. juli kan vi aldri igjen tillate oss å tenke at våre meninger og holdninger er uten betydning. Vi må møte hver dag, rustet til kamp for det frie og åpne samfunn. Vi står overfor et valg. Vi kan ikke gjøre det som skjedde ugjort. Men vi kan velge hva dette skal gjøre mot oss som samfunn og enkeltmennesker. Det er opp til hver enkelt av oss nå. Det er opp til deg og det er opp til meg.

Vi har valgt å besvare grusomhet med nærhet.

Vi har valgt å møte hat med samhold.

Vi har valgt å vise hva vi står for.

I kveld er gatene fylt av kjærlighet.

Som Odd Fellows kjenner vi igjen dette budskapet. Det treffer kjernen i det vi som Orden nettopp ønsker å skape bevissthet om. Et fellestrekk ved de verdier som vektlegges og den etikk vi nå ser, tar utgangspunkt i en empatisk og medmenneskelig retning. Kjernen ligger nær Den gyldne leveregel; "Vær mot andre som du vil at de skal være mot deg og dine," og det er lett å se at Ordenens grunnprinsipper og verdifundament er sentrale i den etiske bevissthet vi nå opplever.

Hva innebærer dette for Odd Fellow Ordenen?

For det første så viser det at våre verdier, ritualer og budord er like aktuelle i dag som den gang de ble skrevet. Vi er en tidsaktuell Orden.

For det andre utfordrer det oss til å være bevisst våre verdier. Et samfunn der den etiske bevissthet er økende betyr også at det stiller enda sterkere krav til oss om å kjenne vårt verdifundament, se dybden i våre ritualer og i praksis etter beste evne etterleve budord og Ordenens etikk. Det er når våre ritualer blir tolket og forstått, og når vi forstår at ord ikke er nok når det gjelder begreper som Vennskap, Kjærlighet og Sannhet at Ordenen blir levende og gir meningsfulle bidrag til enkeltindivider og samfunn.

Vårt fokus må være på å gi den enkelte søster og bror et godt utbytte slik at hver enkelt, nyinnvidd eller veteran, tenker etter en logeaften: Dette var et godt møte, i kveld opplevde jeg noe positivt. Logen er en givende del av mitt liv. Dette er noe jeg kan anbefale til min venn, min arbeidskollega, min sønn eller svigerdatter. Da først er vi inne i den gode utviklingen og har muligheten til å utvikle oss som Orden med den kraft vi ønsker å ha. Gi hver søster og bror kunnskap, verdier og holdninger, slik at de gjennom sin livsførsel kan bidra til et bedre samfunn. Skal vi skape det gode logemøte avhenger det av kvalitet – kvalitet i forståelsen av og fremførelsen av ritualer og spill. Det seremonielle arbeidet må være preget av opplevd kvalitet og høytidelighet. Det betyr at vi må perfeksjonere fremførelsen av ritualene. Målet må være at alle som er på "gulvet" må se helheten i budskapet som fremføres og kunne sine replikker så godt at det fremføres på en naturlig måte. Til dette kreves det at en må trene og legge sin sjel i fremførelsen. Da først blir det også givende for aktørene. Kvalitet betyr også at vi holder på antrekk, opptreden og etikette. Stil og verdighet skal være vårt om dømme. Det er ikke bare i logemøtet vi må ha kvalitet som mål; informasjonsmøtet, hjemmebesøket, ettermøtet og ikke minst samværet søstre og brødre imellom må være preget av kvalitet. Det viktigste med vårt ordensliv er

den enkelte søster og brors arbeid med seg selv for å bli et bedre medmenneske. Slik skal det fortsatt være. Likevel har vi gjennom våre budord en forpliktelse til å hjelpe våre medmennesker: Til blant annet å oppdra de foreldreløse og til å hjelpe de trengende. Det er dette vår Landssak 2011 – 2013 handler om. Gjennom SOS-barnebyer gir vi de mest sårbare barna en familie og et trygt hjem.

Det er å omsette ord til handling som det heter i vår formålsparagraf.

Odd Fellow Ordenen i Norge har satt seg som mål å finansiere en ny SOS-barneby i Ngabu, sør i Malawi. En SOS-barneby som vil gi et trygt hjem til 150 foreldreløse barn. Prosjektet vil etter planen også omfatte et familieprogram for 2000 barn, en barnehage for 90 barn, en skole for 360 barn og en yrkesskole for 160 ungdommer. Odd Fellow-barnebyen vil bli til stor glede og nytte for hele lokalsamfunnet i Ngabu i Malawi.

Den nye Odd Fellow-barnebyen antas å koste ca 20 mill kroner. Landssaken vil være Ordenens egen innsamling til den nye SOS-barnebyen i Malawi, men det blir også viktig at vi hjelper SOS-barnebyer med å fullfinansiere prosjektet og å rekruttere faddere.

Målsettingen for Landssaken er å samle inn i gjennomsnitt kr 500,- pr medlem over en toårsperiode, kr 250,- i 2011 og tilsvarende i 2012. Regner vi med 23.414 medlemmer vil dette i sum bety i underkant av 12 mill kroner. Det er et stort mål, men jeg er sikker på at vi gjennom felles innsats skal klare dette.

Arbeidet må skje i den enkelte loge og det er viktig at logen finner sin måte å samle inn pengene på. Det vil også etter hvert komme forslag og innspill på innsamlingsmåter fra den sentrale arbeidsgruppen for Landssaken.

Til slutt!

Vår Ordens struktur, oppbygning og lover gir Overmester plikter, ansvar og myndighet for logens drift og utvikling. Men skal en loge fungere godt så er vi avhengig av at Overmester skaper et godt team av logens valgte og utnevnte embedsmenn der en søker å spille hverandre gode. Det er ved god samhandling man oppnår de beste resultater og det er gjennom samspill at den skaper de gode logemøter.

Lykke til!

Til Ungdommen...

Kringsatt av fiender,
gå inn i din tid!
Under en blodig storm -
vi deg til strid!

Kanskje du spør i angst,
udekket, åpen:
hva skal jeg kjempe med
hva er mitt våpen?

Her er ditt vern mot vold,
her er ditt sverd:
troen på livet vårt,
menneskets verd.

For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det,
dø om du må - men:
øk det og styrk det!

Stilt går granatenes
glidende bånd

Stans deres drift mot død
stans dem med ånd!

Krig er forakt for liv.
Fred er å skape.
Kast dine krefter inn:
døden skal tape!

Elsk og berik med drøm
alt stort som var!
Gå mot det ukjente
fravrist det svar.

Ubygde kraftverker,
ukjente stjerner.
Skap dem, med skånet livs
dristige hjerner!

Edelt er mennesket,
jorden er rik!
Finnes her nød og sult
skyldes det svik.

Knus det! I livets navn
skal urett falle.
Solskinn og brød og ånd
eies av alle.

Da synker våpnene
maktesløs ned!
Skaper vi menneskeverd
skaper vi fred.

Den som med høyre arm
bærer en byrde,
dyr og umistelig,
kan ikke myrde.

Dette er løftet vårt
fra bror til bror:
vi vil bli gode mot
menneskenes jord.

Vi vil ta vare på
skjønnheten, varmen
som om vi bar et barn
varsomt på armen!

September heter på latin septembris av septem, som betyr syv.

September var den syvende måneden i den gamle romerske kalender, den niende etter vår tidsregning. Det gamle navnet er høstmåned.

*Bonden nå sitt korn skal treske,
Fiskeren fange sild den ferske.
Svinekjøtt jeg gjerne spise må,
Sauemelk og geitemelk også.*

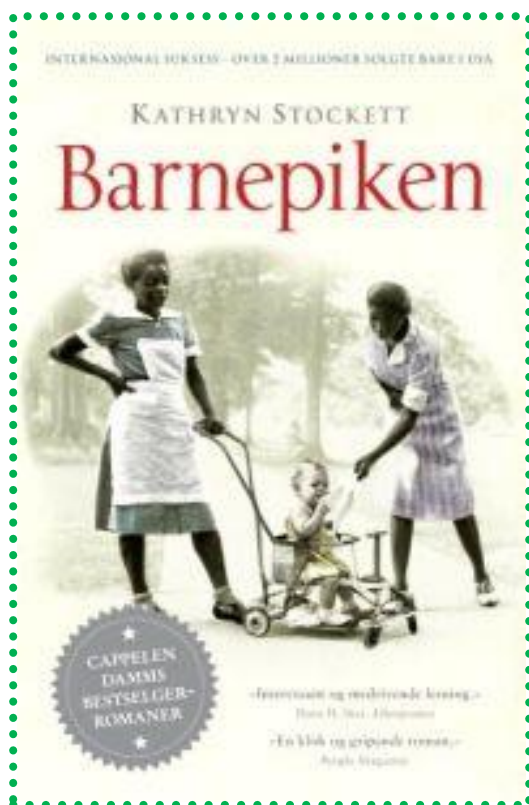
Oktober heter på latin october av octo, som betyr åtte, og var den åttende måneden i den eldste romerske kalenderen, og er den tiende i vår kalender. Det gamle navnet var slaktemåned eller sædemåned.

*Vi skal pløye og rugen så,
Med ny vin fatet fylle og.
Vinterkulde er i vente.
Ved til ovn må vi hente!*

Jeanette Ajer

Å ANBEFALE

Boken jeg anbefaler denne gangen har jeg selv fått anbefalt av søster Wenche Allen.

Kathryn Stockett har skrevet BARNEPIKEN og den kom ut i 2009 på Cappelen Damm forlag.

Romanen gir et innblikk i livet i byen Jackson i Mississippi på 1960-tallet og skildrer forholdet mellom de sorte barnepikene / hushjelpene og deres hvite arbeidsgivere.

Vi følger Skreeter, en ung, hvit kvinne fra en rik bomullsplantasje familie, - hvis foreldres mål for datteren er at hun skal finne en mann og bli "godt" gift. Selv har hun andre planer, - nemlig ønsket om å bli forfatter.

Når hun erfarer hvordan de svarte behandles i jobbene de utfører for sine hvite oppdragsgivere, bestemmer hun seg for at det er dette hun vil skrive om. Men det er et risikofylt område hun begir seg ut på og det

skaper store konflikter i begge leire.

Kontrastene er store mellom de fattige svarte og de rike hvite i et Amerika som kjemper med raseproblemer og menneskerettigheter og med John F. Kennedy og Martin Luther King som sentrale, ledere. Unge Skreeter vil skrive ned historiene til BARNEPIKENE for å belyse den store forskjellen og urettferdigheten og dermed åpne øynene til folk.

Man undres og gremmes over hvordan det var og håper og tror at verden har kommet noen skritt videre de siste femti årene.

En leseverdig og lettlest bok.

Søster
Mimmi Knudsen

What??? You call me a racist?

Utdrag fra bloggen til mitt barnebarn som studerer Sosialantropologi ved -
Makerere Universitetet – Kampala – Uganda.

Posted by Victoria C. Ulrichsen 25. august 2011 Vic2010.blog.com

Rasisme er noe vi alle i Norge har vokst opp med som samfunnets mørke skygge, tabu, urettferdig, ufordragelig, uakseptabelt. Jeg kan med hånden på hjerte ærlig innrømme at jeg aldri noen sinne har skreket svarting, guling, bruning, eller noen som helst annen farge etter noen mennesker jeg har møtt i løpet av mine 23 år. Jeg går ikke i butikken og sier til damen bak disken ”Hei svarte, kan jeg være så snill å få en pose?”, eller ”Hei bruning, vil du sitte på hjem?”. Ikke i Norge, ikke noen andre steder, kommer jeg til å gjøre det.

Jeg har en konstant stemme i hodet mitt som vurderer handlinger og tanker etter hva jeg har blitt oppdratt med av normer om hvordan man skal forholde seg til det vi kaller rasisme. Jeg er nok til tider en av de som er ”ekstra” hyggelig mot innvandrere i Norge for nettopp å vise at jeg absolutt ikke er rasist, men også til tider en av de som dømmer Grønland som et litt for skummelt sted.

Så kom jeg til Uganda. Jeg kler på meg plagg som strekker seg både langt over skuldre og knær for å respektere ”de lokale”. Jeg viker vei for ”de lokale”. Jeg holder meg stort sett i bakgrunnen, prøver ikke å stikke meg ut for mye og jeg prøver å være så høflig som bare mulig mot dem jeg møter og de jeg prater med. Fortsatt blir jeg skreket etter, glodd på og til og med løpt etter som om jeg skulle vært et romvesen fra universet.

Jeg har vært i tilsvarende situasjoner før og jeg vet at det kan være fasinende for den lokale befolkningen, som aldri har sett et så usedvanlig blekt, deformert, gigantisk vesen som meg før. Her derimot tar det ingen ende og det å kalle oss ’de hvite’ er helt normalt. Hei hviting! Hvordan går det hviting? Ha det bra da hviting. Skal du gå hviting? Hei, hvitingene lurar på noe! Gidder du å gi hvitingene nøkkelen.. dere skjønner poenget? Jeg begynner så smått å bli vant til det. Da vi ringte sjåføren vår her om dagen sa vi like så greit ’Hei husker du oss, de to hvitingene på Akamwesi’...

Men selv om jeg begynner å bli vant med det kan jeg ikke noe for at hver gang de roper ut hudfargen min føles det som et slag i magen. Ikke egentlig på grunn av selve situasjonen, for det har seg sånn i mange land (de fleste utenom Vesten faktisk..) at det er helt normalt å betegne de de møter som det de ser. Skulle de se på meg som veldig fet for eksempel ville de kalt meg den fete, hadde de ment jeg var rar ville de ha kalt meg den rare, hadde de ment jeg var stygg hadde de kalt meg den stygge. Derfor er jeg nå i en vanskelig situasjon der ærlighet, og det som er helt naturlig, står imot det ordet rasisme, som vi har blitt oppdratt så intenst til å forstå er noe som ikke er greit.

Derfor lurar jeg på hva rasisme egentlig betyr? Hvem er rasister? Jeg er i hvert fall hvit, rasist eller ikke... Og den brunfargen jeg strevde så fælt etter i sommer er det ingen som legger merke til her i hvert fall. Ironisk.....

Klem fra Victoria. Rett og slett - hvit.

Live for today, hope for tomorrow

Optimismens epletre.

Dette epletreet står utenfor mine vinduer. Det er et vakkert tre med mørke røde epler.

Eplene fra i fjor hang fremdeles på treet da det i våres sto i full blomst.

Og ikke minst – eplene fra i fjor henger der fremdeles, sammen med de knallrøde eplene som nå kan høstes.

Reiser er den beste utdannelse for evnerike mennesker.

J. W. von Goethe

Hva med å danne en "liten reiseklubb". Tror noen søstre er villig til å bruke sin tid på det. Redaksjonen vil gjerne vite om det er noen respons. Vi kan ta kortere turer – fredag – mandag – eller lenger. Det ligger mange flotte steder hvor flyturen ikke varer mer enn i to til tre timer. For eksempel Julemarked i Praha eller Budapest? Trekkfuglene til Jeanette har kanskje allerede reist?

26. september fikk søstrene:
Helle Frost, Ellen Jacobsen Østro og Anne-Karin
Bengtsson Det Gode Vennskaps Grad.
Vi gratulerer.

Formiddagstreff - 30. mai - hjemme hos Ella -

Flere bilder - Hvor vel tretti søstre koste seg med deilig mat og drikke. Tusen takk Ella.....

Redaksjonens hjørne

Kjære søstre.

Så er vi i gang igjen. Et nytt EK er på plass, sommeren er over (hvis den har vært her) og høstmørket kommer sterkere for hver dag som går.

Kanskje er det tid for litt ettertanke. For meg har det vært et tungt år. Sykdom og medisiner har vist at livet fort svinger. Men det lærer oss også litt om hva som er viktig i livet, og hva som gir glede i hverdagen.

Jeg har vært lite aktiv i logen dette året, ryggen har gjort dette vanskelig. Men det gjør også at man får muligheten til å se på logelivet litt fra utsiden.

Hvorfor er jeg en logesøster, hva ønsker jeg å få og hva har jeg å gi. Tenker tilbake på tiden med ærefrykt for livet, som noe positivt, hvor vi stod sammen og jobbet mot ett felles mål.

Merker også at jeg savner det gode fellesskap, hvor mennesker kan møtes og dele gode opplevelser, en god samtale og la praten gå.

Håper at vår Orden kan være et godt sted hvor vi kan komme sammen i søster- og broderånd, og jobbe mot felles mål. Så har vi kanskje ikke alle de samme meninger om alt, men det må vi respektere hverandre for.

Og kanskje skjer det noe i ærefrykt for livet igjen?

Kirsti Uhlmann

Bilder fra Søsterskillingen. Våren 2011

Ella var nok den som vant de mest kvinnelige gevinstene. Det var stor stemning og mange flotte gevinster. Jeg stakk av med pæreskin-ken og akkakk'en. Kari Ulrichsen

Hermetiske plommer

Ære være maten og den som lager den. Ære være husmoræraens mødre.

Husmoræraens ettermæle er frynsete.

For husmødre flest klarte jo ikke å leve opp til idealet om å være lykkelig i sin hjemmeværende situasjon. Bak fasaden slet mange med nerveproblemer, og enkelte holdt det gående med slankepiller (amfetamin) og skapdrikking. Gammeldags husarbeid var tungvint ekspertarbeid. Deriblant sylting og safting. Før fryseboksen ble allemannseie, var sensommeren husmorens travleste periode. Og hennes stolthet var en hærs-kare av norgesglass med dyrebart innhold på rekke og rad i kjellerbodens hyller. Hver bidige augustsøndag var små og store i familien utkommandert til bærplukking. Men når spannene med blåbær, villbringe-bær og tyttebær var i hus, tok husmoren over. Først skulle bærene renses og skylles. Og når bærene var kokt opp og utrørt med sukker, måtte norgesglass med lokk, ringer og gummistriker stå parat. Gullende rene og glovarme. Hvis ikke, mistet syltetøyet raskt sin gode smak. I kampen mot mikrober og mugg kunne husmoren bruke cognacpapir. Ellers ventet merarbeid med nytt oppkok av syltetøyet og ny sterilisering av norgesglassene for å stanse gjæringen.

Men forbruket av bær i vinterhalvåret var større enn det familien selv kunne sanke i skogen. I mitt barndomshjem fikk vi breddfulle kasser med plommer, rips og solbær fra bestemor på Hadeland. Etter at kassene ble hentet på jernbanestasjonen i Fredrikstad, innførte mor unntakstilstand på kjøkkenet. I dagevis. For å safte kilovis av rips og solbær uten egen saftkjele var svært omstendelig. Ikke minst nedla mor mye kjærlighet i arbeidet med bestemors gule plommer. De skulle rekke til familiens ekstra fine søndagsdesserter. Ja, det var høytidstemning når mor serverte hermetiske plommer med vispet krem.

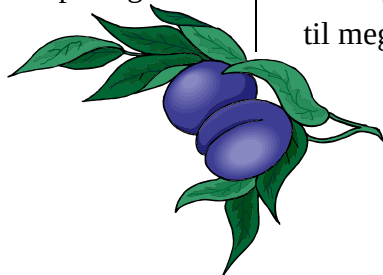
Søndagsdesserten er ikke lenger hva den var. Dagens hjemmelagde desserter skal helst ha fine navn og eksklusive ingredienser. En sjelden gang kjøper jeg et glass hermetiske plommer på super'n. De smaker ikke så delig søtt og syrlig som mors plommer, og de koster en liten formue. Liksom andre yrkeskvinner skylder jeg på tidsklemma. Jeg kan ikke huske når jeg syltet sist. Akkurat nå har jeg viktigere ting å foreta meg enn å hermetisere plommer på kjøkkenet. I kjellerboden min ligger bare skrot og kasserte harddisker. Og norgesglassene, som jeg arvet etter en grandtante, har jeg for lengst gitt bort til loppemarked.

Alt kan kjøpes i det rike olje-Norge. Slik blir det meste i hverdagen lett-vint. Men dermed mister vi også noe verdifullt. Nemlig alle de små gjøremålene som knytter oss til livet. Det som gjør hverdagen god og skaper trygghet. Det som vi klamrer oss til, når vi rammes av tragedien. Vitnesbyrd fra overlevende fra denne sommerens grusomme terrorhandlinger, har påminnet oss alle om hvor viktig hverdagen er. Når vi har opplevd livsfare, tap og sorg og skal fortsette å leve, griper vi til det nærmeste vi har. Hverdagen med sine rutiner. Det vante blir en støtte og trøst.

Å koke en sukkerlake og prikke plommer, slik at de ikke sprekker, er små kjærlighets-handlinger til livet. Vi høster av jordens grøde og tilbereder den etter alle kunstens regler.

Hermetiske plommer er mer enn mat, de kan velsigne samtalen rundt et middagsbord. Å komme sammen, er noe vi trenger når tragedien hjemsøker oss. Når ordene blir tomme og mister sin mening, ligger det mye hjelp i å være til stede for hverandre. Å vise omtanke for og medfølelse med en som sørger eller er syk, koster så lite. Bare tid til en samtale eller et besøk.

Den seremonielle maten inntar en sentral plass i alle kulturer. I det gamle bondesamfunnet fikk barselkvinnen besøk av nabokoner som brakte med seg rømmegrøt. Venner som har hatt studieopphold i Amerika, forteller at så snart de var ankommet, banket naboer på døren og ønsket dem velkommen med hjemmebakket eplepai. Da jeg fulgte en venninne til graven, var det et naboektepar som stelte i stand gravøl på vegne av hennes etterlatte.

Så ære være maten og den som lager den. Og ære være husmoræraens mødre. De skapte umistelige verdier. - Hvilke minner har du om din gamle mor? spør min venn, presten når han forbereder sin begravelsespreken. Hvilke minner har så sønner og døtre? Mors vafler og saft når de var på tyttebærtur. Mors kjøttkaker. - Jeg husker mors rosinboller, sa en mann. - Da jeg kom hjem fra skolen, hadde hun bakt rosinboller til meg.

Bodil Stenseth

Innsendt av Jeanette Ajer

PS. Husker jeg måtte sy dundyner før jeg giftet meg. De skulle ha syv kanaler og alle vet at det er vanskelig å sy rette lengder på ensfarget dunlerret. Husker ikke høyden på hver kanal, og det er vel ikke noe å huske heller, kommer helt sikkert ikke til å gjøre det igjen. Men det ble da til slutt to dundyner. Vet ikke om man får kjøpt dun i kilovis i dag?

Kari Ulrichsen

Ingebjørgs gulrotkake

En av Uranias populære kaker.

Denne posen med langpanne gulrotkake er enkel og lage og er å få kjøpt i de fleste matbutikker.

Følg oppskriften på baksiden av posen, bruk margarin ikke olje.

Jeg steker kaken i 25 min i min ovn, viktig at den ikke stekes for lenge, den skal være litt "fuktig". Anbefalingen på pakken stemmer ganske bra.

Krem til kaken:

1 beger kremost naturell (Philadelphia)

300 gram (Familie pakke)

100gram margarin (rom temperert)

Ca 3 dl melis

2ts vaniljesukker

Dette piskes sammen til en kremaktig konsistens. Ha kremen på kaken når den er avkjølt.

Lykke til!

Odd Fellow Ordenen

Servering kun til dagpasienter og deres pårørende
Kaffet betjenes av frivillige medlemmer fra Odd Fellow Ordenen

Søstrene Helle Frost og Torgunn Haustreis fra Loge Urania, sammen med Bror Øistein Karlsen fra Loge Albert Schweitzer – ”har sin dag på Radiumhospitalet”.

Sosialkomiteen ønsker hjelp fra **ALLE SØSTRENE** til å skaffe gaver/gevinster til Sosialaften. De som trenger noe skriftlig ift at det er i Odd Fellow-sammenheng kan enten kontakte sekretær Wenche Høgåsen eller Ingebjørg M. Lippart. Alle bidragene som kommer inn – underveis – ønsker Ingebjørg tilbakemelding på slik at hun kan føre en samlestliste over det vi får.

Urania Bulletinen

Loge nr. 2 Urania – Stiftet 18.april 1913

Redaktør Kari Ulrichsen
Redaksjonskomité:

Kirsti Uhlmann
Mona Rasmussen
Brit Iser

Webansvarlig:

Elisabeth Buntz

Fotograf:

Randi Schönland

*Tenk positivt.....
Si til deg selv hver morgen:
Dette blir en dag jeg klarer
mer enn jeg tror!
Det blir ikke bedre
om man urøer seg!
Man kan aldri gjøre mer
enn sitt beste!
Det finnes alltid noe å
glede seg over!
Jeg følger meg i fin form!
I dag vil jeg gjøre
noen glad!
Det hjelper ikke å bli depriment!
Livet er herlig!
Vær optimist!*

Innsendt av Randi Schönland

Sommermøte ved Karpedammen på Akershus festning. Wenche med flere hadde dekket nydelig sommerbord. Vi spiste deilige reker med tilbehør – og så var det dans!

Så var vårterminen over og en lang sommer lå foran oss. Den har gått så utrolig fort. Og nå er høsten her – og snart er det jul.

29. august var det overgang for str. Karin Britt Olsen fra Loge nr. 115 Kesia i Tromsø til Loge Urania. Samme kveld hadde vi også foredrag for Kunnskapsløftet av Bror Randulf Meyer.

Installasjon av nye embedsmenn for perioden 2011-2013

SMIL

Det koster intet - men skaper mye.
Det beriker den som får det
uten å belaste den som gir det.
Det skjer i et glimt – men minnet
om det kan vare evig.
Ingen er så rik at de kan klare seg
uten, og ingen er så fattig at de
ikke vil bli rikere av det.
Det skaper lykke i hjemmet og det

skaper velvilje i foreninger og forseglar
vennskap.

Det er hvile for trette – håp for den motløse
og solskinn for den bedrøvede.

Og naturens beste motgift mot problemer.

Det kan ikke kjøpes, stjeles eller lånes

Du kan ikke tigge deg til det – for det er
ingen som eier det før det gis bort

Høsten den er her, det mørkner så fort,
og fuglene flyr til et annet sted.
Dagen blir kort, og jeg får mindre gjort.
En sommer er atter en gang på hell,
og himmelen er beksvart når det blir kveld
Men høsten er vakker i sitt fargeflor,
og bladene drysser ned på vår jord.
Så bakken blir dekket som en fin palett,
det vakreste bilde som jeg har sett.

Men så kommer regnet og det øser ned,
vinden hyler og det blir litt kaldt,
jeg ser ut på regnet, det er vått over alt.
Men jeg nyter høsten og kryper så opp,
i godstolen min med en kaffekopp.
For endelig nå kan jeg ta meg litt ti',
og kose meg litt med boka mi.

Så er sommeren og grillesesongen over, ennå en gang, og immunforsvaret er på topp før
influensasiden kommer.

Så er det igjen fram med vinterdynene og glede seg til vinteren. Vi kan jo håpe at
den bli solrik - og ikke bare slapseføre.

Vi ønsker alle søstrene en fin høst – I Vennskap, Kjærlighet og Sannhet.

Redaksjonskomiteen.